

Bestemmelse om disse Forhold, idet den siger, at den danske Statskirke hviler paa en ganske bestemt Opfattelse af de kirkelige Forhold, nemlig den evangelisk-lutherske. Det er det, der forstaas ved den danske Folkekirke, og det er altsaa denne Kirke, Grundloven har bestemt skal have Støtte og Bistand af Staten. Det er ikke en Kirke, som kan rumme de forskellige Trossamfunds Medlemmer og Anskuelser i sin Midte, det er, som Grundloven siger, kun den evangelisk-lutherske Del af Befolkningen, der har sluttet sig sammen i dette Kirkesamfund, som danner den danske Folkekirke, og denne maa som saadan have sin Understøttelse af Staten. Ret beset mener jeg altsaa, at til denne Folkekirke høre kun de Medlemmer af Folket, som finde deres kristelige Behov tilfredsstillet ved den evangelisk-lutherske Forkyndelse og de Grundsætninger, som der have gjort sig gældende. Det er efter min Mening ikke tilstrækkeligt, som det staar i Forslaget og er blevet hævdet, at man er døbt i denne evangelisk-lutherske Kirke og dermed er Medlem af Kirken, der maa tillige følge med, at det døbte Medlem af dette Samfund vedkender sig den Pagt, hvorpaa han er døbt, og staar paa den, mere eller mindre inderlig bevidst, som Tilfældet kan være hos de forskellige Medlemmer af Samfundet. Jeg mener, at de, som gøre en anden Opfattelse gældende i kirkelig, kristelig Henseende end den, hvortil de ere døbte, ikke kunne høre med til Folkekirken og altsaa heller ikke bør have Indflydelse paa denne Kirkes Anliggender.

Nu sagde det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) forleden Dag, da han aabnede Forhandlingerne, at det, vi lovgive om her, er de ydre, borgerlige Forhold i Folkekirken. Hvis det kun var dem, her var Tale om, var der vel neppe Anledning til at gøre nogen som helst Indskrænkning med Hensyn til Retten til at tage Bestemmelse overfor dem, som man nu med det videre Udsyn regner til Folkekirkens Medlemmer, men det er jo ikke Tilfældet. Lovforslaget drejer sig ikke alene om disse Smaating, af borgerlig, verdslig Natur, som ere nævnte i Forslaget, men det maa erindres, hvad alle vel ville være enige med mig i, at det vigtigste paa dette Omraade, hvorpaa Menighedsraadene komme til at virke, er Valg af Præster. Det kan ikke kaldes en borgerlig Side af Folkekirken, men det staar i den intimeste Forbindelse med selve Livet og Arbejdet indenfor den evangelisk-lutherske Kirke. Det drejer sig

om, hvilke Folk der skal være Ordførere, Forkyndere og Vejledere i aandelig Henseende. Den væsentligste og efter min Mening vigtigste Opgave, Menighedsraadene faa at udføre, er at deltage i Ud-nævnelsen eller Indstillingen af de Folk, som skulle føre Ordet, aflægge det aandelige Vidnesbyrd, forkynde Kristendommen i selve Menigheden. Derfor mener jeg, som jeg mente for adskillige Aar siden, at man maa forlange af de Folk, som vælges ind i Menighedsraadene, at de virkelig ogsaa slutte sig til, vedkende sig og ville holde fast ved den Pagt, hvorved de ere døbte, og hvorved de ere blevne Medlemmer af den evangelisk-lutherske Kirke.

Der kan nu være Menighedsraad, ja, mange Menighedsraad, hvor Hovedparten af Medlemmerne ere mere eller mindre bevidste Modstandere af den Kirke, hvis Interesse de skulle varetage. Jeg husker fra de tidligere Forhandlinger for adskillige Aar siden, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), tror jeg det var, gjorde gældende, at ikke alene de Kristne, men lige saa vel Kristendommens Modstandere, Fritænkerne, havde Interesse af, hvorledes de folkekirkelige Forhold udviklede sig her i Landet. Selvefølgelig ville de dai Kraft af de Bestemmelser, der hidtil have været fastsatte og nu ere foreslaaede, kunne gøre deres Indflydelse gældende og tage Del i Besættelsen af Menighedsraadet og, hvor de ere i Flertal, ogsaa vælge et Flertal af deres Meningsfæller til at varetage disse Interesser i Menigheden, og det vil efter min Mening blive et ganske artigt Syn. Derfor mener jeg, som jeg mente den Gang, at en absolut Betingelse for de Folk, som skulle kunne deltage i dette vigtige Arbejde, maa være den, at de staa paa den Pagt, hvortil de ere døbte, og med Forpligtelse til at varetage den evangelisk-lutherske Folkekirkens Interesser, og de, som ikke kunne og ikke ville det, bør rettelig heller ikke have Sæde i Menighedsraadet.

Jeg har lagt Mærke til under disse Dages Forhandling, at det særlig er fra det radikale Venstres og fra socialdemokratisk Side, at Lovpriseningen af det foreliggende Lovforslag har fundet Sted, det er særlig fra den Side, at Glæden og Takken er strømmet ind over Forslaget paa Grund af de lempelige Bestemmelser, som findes i dette fremfor i den tidligere Lov. Det er, som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Kerteminde (Edvard Larsen), saaledes, at det borgerlige ved Sagen er fremhævet og det kirkelige skudt til Side,